

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisane posłanki i podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie przywrócenia ładu prawnego oraz bezstronności i rzetelności mediów publicznych oraz Polskiej Agencji Prasowej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Bogdana Zdrojewskiego.

(-) Bartosz Arłukowicz; (-) Marcin Bosacki; (-) Borys Budka; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Włodzimierz Czarzasty; (-) Jacek Czerniak; (-) Magdalena Filiks; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Zdzisław Gawlik; (-) Piotr Głowski; (-) Łukasz Horbatowski; (-) Klaudia Jachira; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dariusz Joński; (-) Marcin Józefaciuk; (-) Piotr Kandyba; (-) Jacek Karnowski; (-) Agnieszka Maria Kłopotek; (-) Michał Kołodziejczak; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kostuś; (-) Wojciech Król; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Stanisław Lamczyk; (-) Maciej Lasek; (-) Rajmund Miller; (-) Arkadiusz Myrcha; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Wanda Nowicka; (-) Paweł Olszewski; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Jacek Protas; (-) Renata Urszula Rak; (-) Bartosz Romowicz; (-) Grzegorz Rusiecki; (-) Jakub Rutnicki; (-) Marek Rząsa; (-) Marek Sawicki; (-) Ewa Schädler; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Krystyna Sibińska; (-) Bartłomiej Sienkiewicz; (-) Marcin Skonieczka; (-) Waldemar Sługocki; (-) Marek Sowa; (-) Mirosław Suchoń; (-) Paweł Śliz; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Tomasz Trela; (-) Maciej Wróbel; (-) Bogdan Andrzej Zdrojewski; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Bożena Żelazowska.

**UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia grudnia 2023 roku

**w sprawie przywrócenia ładu prawnego oraz bezstronności i rzetelności mediów publicznych
oraz Polskiej Agencji Prasowej**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, zważywszy na:

- 1) konstytucyjne prawo obywateli do informacji, które musi być realizowane także przez dostęp do wszechstronnego i uczciwego relacjonowania wydarzeń przez publiczną radiofonię i telewizję oraz poprzez przekaz rzetelnych, obiektywnych i wszechstronnych informacji przez Polską Agencję Prasową, co wymaga niezwłocznej odbudowy niezależności, obiektywizmu i pluralizmu w realizacji misji publicznej;
- 2) niewykonany wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2016 roku (sygn. akt K 13/16), który uznał za niekonstytucyjne powierzenie Radzie Mediów Narodowych powoływania i odwoływania władz mediów publicznych, przy jednoczesnym pozbawieniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji udziału w tych procesach;
- 3) obowiązek organów państwa podejmowania działań w celu wykonania wyroków Trybunału Konstytucyjnego;
- 4) wadliwe powołanie władz spółek realizujących misję mediów publicznych oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A. w następstwie niekonstytucyjnych zmian m.in. w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz w ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej;
- 5) zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie realizacji gwarancji dostępu do rzetelnej i wiarygodnej informacji wynikające w szczególności z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., z Traktatu o Unii Europejskiej oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- 6) bezprecedensowe w najnowszej historii Polski, bezprawne i sprzeczne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przejęcie począwszy od 2016 roku kontroli nad mediami publicznymi, w tym powołanie organów spółek, a w następstwie całkowite polityczne podporządkowanie i wykorzystanie mediów publicznych oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A. dla celów propagandy partyjnej i rządowej oraz dyskredytowania i szerzenia mowy nienawiści wobec opozycji i krytyków rządu, w szczególności biorąc po uwagę intencjonalne porzucenie i zaprzeczenie misji publicznej, która winna być realizowana przez publiczną radiofonię i telewizję poprzez oferowanie społeczeństwu programów cechujących się odpowiedzialnością za słowo, pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu, rzetelnym ukazywaniem różnorodności wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą, sprzyjaniem swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej, umożliwianiem obywatelom i ich organizacjom uczestniczenia w życiu publicznym, prezentowaniem zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywaniem prawa do kontroli i krytyki społecznej, a także sprzyjaniem integracji społecznej, w tym przeciwdziałaniem wykluczeniu społecznemu;
- 7) polityczne podporządkowanie przekazu informacyjnego i tym samym sprzeniewierzenie się zadaniom Polskiej Agencji Prasowej S.A. określonym w ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej polegającym na uzyskiwaniu i przekazie odbiorcom rzetelnych, obiektywnych i wszechstronnych informacji z kraju i z zagranicy,

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

kierując się stojącym przed konstytucyjnymi organami państwa zadaniem naprawy fundamentów demokratycznego państwa prawnego oraz dobrem obywateli i interesem publicznym,

- uznaje za niedopuszczalne trwanie stanu jawnego naruszenia prawa oraz łamania przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji oraz Polską Agencję Prasową prawa do informacji i zasady pluralizmu politycznego mającego swoje źródło w przepisach Konstytucji,**
- uznaje, że stan ten jest nieakceptowany przez większość społeczeństwa, czemu obywatele dali wyraz w wyborach 15 października 2023 r.,**
- wzywa wszystkie organy państwa Rzeczypospolitej Polskiej do niezwłocznego podjęcia działań mających na celu przywrócenie ładu konstytucyjnego w zakresie dostępu obywateli do rzetelnej informacji i funkcjonowania mediów publicznych oraz w zakresie niezależności, obiektywizmu i pluralizmu w realizacji misji publicznej przez publiczną radiofonię i telewizję, a także w zakresie uzyskiwania i przekazu informacji przez Polską Agencję Prasową,**
- w szczególności wzywa Skarb Państwa reprezentowany przez organ właścicielski spółek realizujących misję publiczną radiofonii i telewizji oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A. do podjęcia niezwłocznie działań naprawczych służących realizacji celów określonych w niniejszej uchwale i zapewnienia należytego funkcjonowania jednostek publicznej radiofonii i telewizji oraz Polskiej Agencji Prasowej w zgodzie ze standardami państwa prawa w okresie przejściowym – tj. do czasu uchwalenia i wdrożenia stosownych rozwiązań legislacyjnych.**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje się do niezwłocznego przystąpienia do prac legislacyjnych zapewniających trwale przywrócenie stanu zgodnego z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej we wskazanych obszarach funkcjonowania państwa.

Uzasadnienie

W okresie poprzednich dwóch kadencji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, publiczna radiofonia i telewizja oraz Polska Agencja Prasowa całkowicie utraciły swoją misję i rolę określoną przez prawo oraz społeczną potrzebę dostępu do rzetelnej, bezstronnej informacji i taki stan ma miejsce do dzisiaj. Stały się wyłącznie partyjnym nośnikiem przekazu realizującym w wyjątkowo jednoznaczny sposób propagandowe zadania na rzecz rządu i szeroko pojętego obozu władzy, atakując przy tym otwarcie i konsekwentnie opozycję oraz wszelkich przeciwników rządu, a tym samym uczestnicząc i angażując się otwarcie w zmaganiach politycznych po jednej ze stron sceny politycznej. Ostatnie wybory parlamentarne 15 października 2023 roku i okres wielu miesięcy kampanii wyborczej przed nimi, są najbardziej jaskrawym przykładem aktywności i zaangażowania mediów publicznych po stronie obozu władzy.

Pomimo wygranych przez demokratyczną opozycję wyborów parlamentarnych oraz objęcia rządu przez nową koalicję, która otrzymała silny mandat, niepozostawiający wątpliwości co do decyzji wyborców i przy rekordowej frekwencji, niespotykanej w historii Polski, publiczna radiofonia i telewizja oraz PAP nadal prowadzą nieustanną kampanię na rzecz poprzedniego obozu politycznego, jednoznacznie i ostentacyjnie deprecjonują, a niekiedy agresywnie atakują obecny rząd i poszczególne ugrupowania tworzące dzisiejszą większość parlamentarną i jej polityków, przekazując społeczeństwu całkowicie zafałszowany obraz rzeczywistości, pozbawiony jakiegokolwiek obiektywizmu, rzetelności, czy uczciwości.

Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A., jego rozgłośnie regionalne oraz Polska Agencja Prasowa S.A. dysponując wyjątkową rolą w przekazie publicznym, w sposób bezprawny, niedopuszczalny i intencjonalny faworyzowały przez lata obóz Zjednoczonej Prawicy i zwalczały opozycję, zakłócając równowagę polityczną, wprowadzając celowo w błąd opinię publiczną (którą winny rzetelnie i bezstronnie informować) i przyczyniając się w ten sposób do nieuczciwych, nierównych wyborów, ale również prowadziły wielokrotnie w sposób bezwzględny zmasowane kampanie oszczerstw i nienawiści wobec osób, organizacji, grup lub społeczności. Przykładem takich działań są chociażby ataki na obecnego Prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska, byłego prezydenta Miasta Gdańska Pawła Adamowicza, stowarzyszenia sędziowskie i poszczególnych ich członków, nauczycieli czy społeczność LGBTQ+ itd. Przybierało to niejednokrotnie formę zmierzającą do wzniesienia konfliktów w społeczeństwie, przy bezpośredniej współpracy i komunikacji z organami władzy. Skala tych działań, polityczne zaangażowanie kierownictwa mediów publicznych i PAP, ewidentny i jasny cel prowadzonych kampanii przeciwko oponentom rządu, były zatrważające, biorąc pod uwagę

konstytucyjne fundamenty ustroju, praw człowieka, zasady wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji.

Opisywana, wysoce naganna i niedopuszczalna aktywność mediów publicznych, naruszająca wszelkie możliwe standardy dziennikarskie i etyczne, a także polityczne, doprowadziła nie tylko do wielokrotnych znieśławień i naruszeń dóbr osobistych, ale także krzywd i cierpień ludzkich, a z dużym prawdopodobieństwem przyczyniała się również do osobistych tragedii wielu osób, które miały miejsce w ostatnich latach.

Przekaz medialny prezentowany w publicznej radiofonii i telewizji oraz PAP, a także sposób funkcjonowania i zarządzania tymi podmiotami, w tym poważne naruszenia w gospodarce finansowej oraz brak jakiegokolwiek realnej kontroli, wspomagane niemal nieograniczonym dofinansowaniem ze Skarbu Państwa, powodują, że media publiczne prezentują obraz w znacznie wyższym stopniu przypominający przynależność Polski do modelu autokratycznego, aniżeli do demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej. Poprzez długotrwałość tych bezprawnych działań utrwalone zostały patologiczne mechanizmy oraz całkowicie porzucona została misja mediów publicznych, która winna być realizowana przez publiczną radiofonię i telewizję z uwzględnieniem prawa do informacji i interesu publicznego na podstawie Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. 1993 Nr 7 poz. 34 ze zm.) poprzez oferowanie społeczeństwu programów cechujących się odpowiedzialnością za słowo, pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu, rzetelnym ukazywaniem różnorodności wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą, sprzyjaniem swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej, umożliwianiem obywatelom i ich organizacjom uczestniczenia w życiu publicznym, prezentowaniem zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywaniem prawa do kontroli i krytyki społecznej, a także sprzyjaniem integracji społecznej, w tym przeciwdziałaniem wykluczeniu społecznemu. Pełne, polityczne podporządkowanie przekazu informacyjnego i serwilizm wobec poprzedniego obozowi władzy spowodowały bezprecedensowe sprzeniewierzenie się zadaniom Polskiej Agencji Prasowej S.A. określonym w ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. Nr 107 poz. 687, ze zm.), polegającym na uzyskiwaniu i przekazie odbiorcom rzetelnych, obiektywnych i wszechstronnych informacji z kraju i z zagranic.

Działalność publicznej radiofonii i telewizji oraz PAP, nacechowana brakiem bezstronności i rzetelności, zafałszowanym obrazem rzeczywistości, manipulacjami i polityczną propagandą, narusza ponadto powagę, interes państwa i obywateli oraz wizerunek Rzeczypospolitej Polskiej za granicą. Polska postrzegana jest w konsekwencji jako kraj nieprzestrzegający standardów demokratycznych, naruszający w ten sposób zobowiązania międzynarodowe, w szczególności w zakresie realizacji

gwarancji dostępu do rzetelnej i wiarygodnej informacji wynikające w szczególności z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., Traktatu o Unii Europejskiej oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Pozakonstytucyjne, bezprawne przejęcie całkowitej kontroli nad mediami publicznymi oraz PAP przez poprzedni obóz władzy, co doprowadziło do bezprecedensowych naruszeń wskazanych powyżej, było możliwe m.in. w następstwie stworzenia nowego, niezgodnego z ustawą zasadniczą systemu powoływania władz spółek realizujących powyższe zadania, z udziałem podporządkowanego politycznie quasi-organu zwanego Radą Mediów Narodowych. Powoływanie i odwoływanie wszelkich organów spółek realizujących misję mediów publicznych oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A. odbywało się w następstwie niekonstytucyjnych zmian m.in. w ustawie o z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz w ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej. W tym kontekście należy przywołać niewykonany przez 7 lat wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2016 roku (sygn. akt K 13/16), który uznał za niekonstytucyjne pozbawienie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji udziału w powoływaniu i odwoływaniu władz mediów publicznych.

Do tego społeczeństwo pozbawione zostało systemowej kontroli konstytucyjności prawa z uwagi na brak niezależności i bezstronności oraz wadliwe formalnie funkcjonowanie Trybunału Konstytucyjnego, który stał się również całkowicie podległym rządzącej poprzednio partii politycznej ciałem.

W tym stanie rzeczy, kierując się stojącym przed konstytucyjnymi organami państwa zadaniem naprawy fundamentów demokratycznego państwa prawnego oraz dobrem obywateli i interesem publicznym, w opinii projektodawców wnioskowanej uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, istnieje pilna potrzeba rozpoczęcia procesu przywrócenia ładu konstytucyjnego w obszarze dostępu obywateli do rzetelnej informacji i funkcjonowania mediów publicznych oraz w zakresie niezależności, obiektywizmu i pluralizmu w realizacji misji publicznej przez publiczną radiofonię i telewizję, a także w zakresie uzyskiwania i przekazu informacji przez Polską Agencję Prasową.

Wobec jasnego i czytelnego oczekiwania wyborców, którzy 15 października 2023 roku wypowiedzieli się jednoznacznie co do oczekiwań wobec przyszłości mediów publicznych oraz negatywnej oceny ich obecnej roli, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej jako organ przedstawicielski Narodu, winien rozpocząć jako pierwszy dzieło naprawy mediów publicznych i PAP, odbudowania ich wiarygodności, obiektywizmu, rzetelności i uczciwości. Dlatego w pełni uzasadnione jest podjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, która w przełomowym momencie historii państwa ma po pierwsze znaczenie symboliczne, nazywając bezprawie i zło, które mają miejsce w przestrzeni publicznej radiofonii i telewizji oraz PAP, ale także ma znaczenie praktyczne w postaci wezwania pozostałych organów

konstytucyjnych państwa do podjęcia stosownych działań oraz zawierając zobowiązanie samego Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do sprawnego prowadzenia procesów legislacyjnych mających za cel naprawę państwa w przedmiotowym zakresie. W szczególności uchwała zobowiązuje Skarb Państwa reprezentowany przez organ właścicielski spółek realizujących misję publiczną radiofonii i telewizji oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A. do podjęcia niezwłocznych działań naprawczych określonych w niniejszej uchwale i zapewnienia ich należytego funkcjonowania w zgodzie ze standardami państwa prawa w okresie przejściowym – tj. do czasu uchwalenia i wdrożenia stosownych rozwiązań legislacyjnych.

Uzasadniając konieczność podjęcia wnioskowanej uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o konieczności fundamentalnej naprawy mediów publicznych oraz Polskiej Agencji Prasowej i tym samym przywrócenia społeczeństwu dostępu do obiektywnej i rzetelnej informacji, należy zwrócić uwagę na poniżej wskazane raporty i publikacje, wskazujące na patologie w funkcjonowaniu mediów publicznych oraz nieprawidłowości finansowe i niegospodarność poszczególnych jednostek. Trzeba jednak mieć na uwadze, że rzeczywisty obraz bezprawia, nadużyć, braku obiektywizmu i bezstronności mediów publicznych oraz PAP, będzie możliwy do opisania po zapoznaniu się z dokumentacją oraz dokonaniu stosownych audytów przez właściciela oraz nowe władze spółek.

Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym (I/22/004/KST – Funkcjonowanie, gospodarka finansowa i wydatkowanie środków przez spółkę Telewizja Polska S.A.) zmienionym zgodnie z treścią uchwały Zespołu Orzekającego Komisji Rozstrzygającej w Najwyższej Izbie Kontroli z dnia 3 października 2023 r. (znak: KPK-KPO.441.133.2023) wystawiła zdecydowaną negatywną ocenę Telewizji Polskiej S.A. uznając naruszenie zasad legalności, rzetelności, celowości lub gospodarności i stwierdzając m.in., że *„Działalność Telewizji Polskiej SA w zakresie zakupu towarów i usług, w tym wartości niematerialnych i prawnych oraz usług prawnych, zlecenia produkcji wewnętrznej i zewnętrznej oraz nabywania praw do transmisji obciążona była szeregiem nieprawidłowości, stanowiących działania niezgodne z regulacjami wewnętrznymi, nierzetelne, niecelowe i niegospodarne”*.

W raporcie Najwyższej Izby Kontroli stwierdzono również nieprawidłowości w zakresie zawierania umów cywilnoprawnych, które *„przy braku scentralizowanego rejestru umów w Spółce skutkowało niejednokrotnie zawieraniem wielu umów z tym samym pracownikiem i stwarzało ryzyko uznaniowości w zlecaniu dodatkowo płatnych zadań wytypowanym pracownikom”*.

Najwyższa Izba Kontroli wskazała w raporcie, że taka *„polityka kadrowo-płacowa i sfera zawiera umów cywilnoprawnych z pracownikami i współpracownikami dotknięta była licznymi i istotnymi, również z finansowego punktu widzenia, nieprawidłowościami oraz zaistniały w niej okoliczności wskazujące na*

przypadki działania w sytuacjach konfliktu interesów i relacji mogących prowadzić do zjawisk korupcyjogennych”.

Rada Języka Polskiego przy prezydium Polskiej Akademii Nauk w *Sprawozdaniu o stanie ochrony języka polskiego za lata 2016-2017*, którego celem było zbadanie, czy emitowane przez Telewizję Polską S.A., tzw. paski informacyjne dotyczące 13 najważniejszych wydarzeń politycznych lat 2016–2017, były zgodne z art. 3 ust. 1 p. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 672), sformułowała szereg wniosków po analizie treści pasków programów informacyjnych Telewizji Polskiej S.A. Wskazała między innymi, że *„Zdecydowana większość tekstów pasków „Wiadomości” TVP 1 z lat 2016–2017 pełni funkcje nieinformacyjne – głównie perswazyjną (wpływanie na odbiorcę), magiczną (kreacja rzeczywistości) i ekspresywną (wyrażanie emocji i ocen nadawcy). Powstały więc one z myślą o stworzeniu autorskich wizji wydarzeń i o wpłynięciu na przekonania (w tym: oceny) odbiorcy. Wizja świata prezentowanego przez „Wiadomości” jest skrajnie jednostronna, a jej osią aksjologiczną jest opozycja: „obecna władza” – „ci, którzy jej nie popierają” – działania rządu i partii rządzącej są przedstawiane w sposób bezwzględnie pozytywny, podczas gdy działania partii opozycyjnych, ruchów obywatelskich czy instytucji Unii Europejskiej są oceniane wyłącznie negatywnie, niekiedy osoby i instytucje te są obiektem ogólnie pojętej deprecjacji (ironii, kpiny, ośmieszenia itd.)”.*

Sprawozdanie to stwierdza, że Telewizja Polska S.A. stosuje *„praktykę polegającą na dostarczaniu społeczeństwu nierzetelnego, nieobiektywnego przekazu, w którym trudno odróżnić informację od komentarza”, a język używany jest „jako instrument w walce politycznej służący jednemu z podmiotów politycznych w celu kreacji własnej wizji świata i narzucaniu jej obywatelom”.*

Sprawozdanie wymienia również społeczne konsekwencje takiego przekazu: *„podważenie fundamentów zaufania obywateli do państwa, rozpad więzi wspólnotowych oraz osłabienie poczucia tożsamości wspólnoty”.* Podkreśla przy tym, że *„Stosowanie agresji językowej może być [...] odbierane jako przyzwolenie na stosowanie agresji fizycznej i często ją poprzedza”.*

Również w raporcie o wyborach prezydenckich w Polsce w 2020 r. Misji Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), który został przedstawiony 23 września 2020 r. wskazano, że *„Nadawca publiczny (TVP) nie wywiązał się ze swojego prawnego obowiązku zapewnienia bezstronnego przekazu, który mógłby zrównoważyć stronniczość redakcyjną mediów prywatnych. Zamiast tego TVP działała jako narzędzie kampanii wyborczej urzędującego prezydenta”.* Wskazano również, że *„przez całą kampanię TVP nie wywiązała się ze swojego prawnego obowiązku zapewnienia wyważonego i bezstronnego przekazu. Zamiast tego działała jako narzędzie kampanii wyborczej*

urzędującego prezydenta i często przedstawiała jego głównego rywala jako zagrożenie dla polskich wartości i interesów narodowych. Niektóre relacje miały podtekst ksenofobiczny i antysemicki”.

We wnioskach raportu Towarzystwa Dziennikarskiego z monitoringu „Wiadomości” TVP, „Wydarzeń” Polsatu, „Faktów” TVN z wyborów prezydenckich 15 czerwca - 10 lipca 2020 r., stwierdzono, że „*Wiadomości” TVP „nie spełniły wymogów art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, nakazujących by programy telewizji publicznej charakteryzowały się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością i nie przestrzegały Zasad Etyki Dziennikarskiej w TVP. „Wiadomości” prowadziły agitację wyborczą na rzecz kandydata PiS w wyborach i przeciwko najsilniejszemu kandydatowi opozycji, co jest sprzeczne z Kodeksem Wyborczym i podważa konstytucyjną zasadę równości wyborów prezydenckich”.*

Wskazano przy tym, że 90 ze 128 tematów prezentowanych w tym czasie w „Wiadomościach” TVP, związanych było z wyborami, ale „*Andrzej Duda nie miał ani jednego przedstawienia negatywnego, natomiast wszystkie przedstawienia Rafała Trzaskowskiego były negatywne”.*

Na skrajnie polityczne zaangażowanie Telewizji Polskiej S.A. po stronie partii rządzącej w wyborach parlamentarnych w roku 2023 wskazuje podsumowanie z monitoringu „Wiadomości” TVP od 11 września do 13 października br., opublikowane przez Towarzystwo Dziennikarskie (zob. <http://towarzystwodziennikarskie.pl/2023/10/24/wybory-wiadomosci-tvp-11-ix-13-x-2023-podsumowanie/>, dostęp 18.12.2023 r.), gdzie napisano m.in., że „*główny dziennik informacyjny TVP nie podaje już wiadomości; jest telewizyjną transmisją przekazu PiS do mas, propagandowym telewizyjnym kanałem partii i rządu.”*

W raportach opracowanych przez prof. Stanisława Jędrzejewskiego, dr. Krzysztofa Grzegorzewskiego i kierującego Zespołem Obserwatorów Towarzystwa Dziennikarskiego Andrzeja Krajewskiego pojawiły się między innymi poniżej wskazane stwierdzenia: „*Przekaz „Wiadomości” zdominowała agresja i jednostronność: działaniom władz poświęcano materiały przygotowywane w stylu propagandy sukcesu PRL z lat 70., jednocześnie atakując i niszcząc przeciwników. Program ten niemal całkowicie stracił swoją wartość informacyjną – a jest to podstawowy cel serwisu informacyjnego. Informacja jako taka występowała szcątkowo i nic nowego nie wносиła. Wszystkie przekazy, nawet jeśli wydawały się neutralne lub miały polityki nie dotyczyć, były podporządkowane celom politycznym. Nawet tzw. informacje miękkie (infotainment) albo pozytywne stawały się pretekstem do pochwał pod adresem władzy i ataków na opozycję, nawet jeśli związek tych informacji z opozycją czy władzą był słaby lub żaden. Przekazy były w stu procentach kompatybilne z przekazem partyjnym PiS i w całości miały spełniać oczekiwania władzy”.*

W raportach podsumowano również liczbę wystąpień wszystkich kandydatów na posłów i senatorów prezentowanych przez „Wiadomości” TVP i tak spośród 83 zaprezentowanych kandydatów na posłów i senatorów, 50 było z PiS, 26 z KO, 5 z Trzeciej Drogi i 2 z Lewicy.

Z danych dotyczących czasu antenowego poświęconego poszczególnym ugrupowaniom politycznym w drugim kwartale 2023 r., nadesłanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przez TVP S.A., ujawnionych przez członka KRRiT prof. Tadeusza Kowalskiego wynika, że na przedstawienie stanowisk koalicji rządzącej i popierających ją ugrupowań (Prawo i Sprawiedliwość, Solidarna Polska, Suwerenna Polska, Partia Republikańska, OdNowa RP, Kukiz'15) oraz stanowisk Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i marszałka Sejmu przeznaczono 80,4 proc. czasu poświęconego politykom wszystkich partii. Ugrupowaniom opozycyjnym poświęcono natomiast jedynie 19,63 proc. całego czasu antenowego.

Istotną okolicznością wpływającą na ocenę realizacji przez TVP S.A. zadań misji publicznej mediów publicznych wynikającej z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1722) jest również sposób traktowania przez portale informacyjne Telewizji Polskiej S.A. przeciwników politycznych ówczesnej władzy i „intensywność” ich skrajnego, niezwykle negatywnego i obraźliwego przedstawiania.

W szczególności należy zwrócić uwagę na sytuację związaną z prezentowaniem w portalach informacyjnych TVP S.A., zamordowanego później Prezydenta Miasta Gdańska Pawła Adamowicza. Według raportu Newton Media dla gdańskiego urzędu miejskiego, w TVP Info w 2018 roku ukazało się 877 materiałów o ówczesnym prezydencie Gdańska Pawle Adamowiczu, w TVP1 było ich 221, a w TVP2 - 82. Łącznie było więc aż 1773 negatywnych przedstawień Pawła Adamowicza w powyżej wskazanych mediach.

Telewizja Polska S.A. odpowiada również za ujawnienie informacji, która pozwoliła na zidentyfikowanie ofiary pedofila, tylko po to, aby uderzyć w środowisko polityczne opozycyjnej wówczas posłanki KO, Magdaleny Filiks, co zakończyło się tragiczną śmiercią syna posłanki.

Z licznych informacji medialnych, które były również szeroko komentowane w Internecie wynika, że serwisy informacyjnej TVP S.A. mogły nielegalnie pozyskiwać, przerabiać i publikować materiały z kontroli operacyjnej prowadzonej przez Centralne Biuro Antykorupcyjne za pomocą oprogramowania „Pegasus” przeciwko posłowi Krzysztofowi Brejzie (szef kampanii wyborczej KO) w trakcie trwania kampanii wyborczej do parlamentu w 2019 r. Również ta część nielegalnej działalności pracowników TVP S.A., nie została w żaden sposób wyjaśniona. W dniu 18 października 2023 r. wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt I C 1086/21, TVP S.A. została zobowiązana do

opublikowania w terminie 7 od dnia uprawomocnienia się wyroku, oświadczenia o treści: „*Telewizja Polska S.A. przeprasza Krzysztofa Brejzę za to, że w artykule opublikowanym na portalu tvp.info, a następnie wielokrotnie powielanym w materiałach prezentowanych na tym portalu oraz w mediach społecznościowych, podano nieprawdziwe informacje na temat Krzysztofa Brejzy i przypisano mu zachowania o charakterze bezprawnym, co poddało w wątpliwość uczciwość Krzysztofa Brejzy i stworzyło nieprawdziwe wrażenie, że jest on zaangażowany w działania przestępcze. Telewizja Polska S.A. ubolewa, że naruszyła w ten sposób dobra osobiste Krzysztofa Brejzy w postaci czci i dobrego imienia*”. Potwierdza to prawdziwość zarzutów wobec telewizji publicznej.

Artykuł Krzysztofa Boczka pt. „Polska Agencja Pisowa” opublikowany na łamach dwumiesięcznika branżowego dziennikarzy „Press” (listopad/grudzień 2021 r.), a także na stronach internetowych „Press” <https://www.press.pl/magazyn-press/artykul/67844,polska-agencja-pisowa> (dostęp 18.12.2023 r.) opisuje ogromną skalę nieprawidłowości, braku rzetelności i bezstronności w przekazie informacji przez Polską Agencję Prasową. Autor pisze m.in.: „*Polska Agencja Prasowa nie jest gorsza w zniekształcaniu rzeczywistości od TVP i Polskiego Radia.*” oraz cytuje jedną z doświadczonych dziennikarek, zwolnioną z PAP za rządów poprzedniej ekipy rządzącej: „*Takiej cenzury jak teraz to nie było w PAP nawet za PRL-u.*”

Przykłady naruszeń i jednoznacznie negatywnych ocen funkcjonowania mediów publicznych oraz PAP można by mnożyć niemal bez końca. Powszechna ocena opinii publicznej na ten temat jest jednoznaczna, czemu dała wyraz większość społeczeństwa w wyborach 15 października 2023 roku.

W ocenie wnioskodawców przyjęcie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wnioskowanej uchwały jest w pełni uzasadnione i konieczne.